SLOHOVÉ ÚTVARY K MATURITNÍ ZKOUŠCE Z ČESKÉHO JAZYKA

Tipy a doporučení

- vyberte si téma, které je vám blízké nebo o něm už něco víte, k němuž máte co říct
- vyberte si téma, které vyžaduje takový slohový útvar, jehož náležitostmi jste si jisti (pokud se k vám k nejzajímavějšímu tématu váže slohový útvar, který vám nevyhovuje, zvolte si raději méně přitažlivé téma s útvarem, jímž jste si jisti)
- v čase určeném pro výběr si promyslete strukturu textu a vytvořte si osnovu pomůže vám při psaní dosáhnout logického uspořádání
- před psaním si zopakujte charakteristiku daného slohového útvaru
- ujasněte si, jakou funkci má váš text plnit (informovat, pobavit), přizpůsobte tomu jazykové prostředky
- při práci nanečisto si obyčejnou tužkou zakroužkujte všechna slova, u kterých si nejste jisti, jak se píšou – následně si je vyhledejte v Pravopisech českého pravopisu
- snažte se neopakovat stále stejná slova, nahrazujte je synonymy
- vyhýbejte se přílišnému užívání sloves BÝT a MÍT
- pokud si nejste jisti správnou interpunkcí, volte raději kratší věty a jednodušší větné konstrukce
- pište čitelně = pokud hodnotitel něco nedokáže přečíst, může to považovat za chybu
- v průběhu psaní pravidelně kontrolujte čas a rozvrhněte si práci tak, abyste vše stihli napsat a znovu přečíst
- nezapomeňte zkontrolovat
 - o počet slov
 - o obsah (hodnotitel vám nevidí do hlavy, text musí být jednoznačný)
 - o pravopis (pokud zbyde čas)

Českobrodská 362/32a, 190 00 Praha 9

VYPRAVOVÁNÍ

- slohový útvar funkčního stylu uměleckého, případně prostěsdělovacího
- záměrem autora je živé a názorné vystižení události, případně pobavení čtenáře
- hlavním znakem je dějové napětí, zápletka
- základem je jedinečný, originální děj
- děj je často **stupňován** (např. dalšími zápletkami), případně **zpomalován** (popisy prostředí, charakteristikou postav, dějovými odbočkami)

Základní znaky	 originalita příběhu dynamika děje příčinná návaznost a časová posloupnost zápletka minulý čas
Slohový postup	 vyprávěcí v menší míře popisný (např. u popisu prostředí či charakteristiky postav) v menší míře úvahový (např. při hodnocení události)
Kompozice	 úvod (odpověď na otázky Kdo? Kde? Kdy?) vlastní vypravování začátek děje zápletka vyvrcholení děje rozuzlení příp. vlastní hodnocení autora kompozice chronologická - děj v časové posloupnosti kompozice retrospektivní – nejprve konec příběhu, pak rozuzlení, poté rozvíjení příběhu
Jazykové prostředky	 možnost využít jazykové prostředky všech vrstev slovní zásoby (tedy i hovorové, příp. nespisovné výrazy – avšak pozor na jejich funkční začlenění do textu!) přímá řeč (pozor na uvozovky) minulý čas bohatá slovní zásoba dějová slovesa

Českobrodská 362/32a, 190 00 Praha 9

ÚVAHA

- slohový útvar funkčního stylu uměleckého, odborného, příp. prostěsdělovacího
- zamýšlí se nad aktuálním problémem
- jejím cílem je seznámit čtenáře se subjektivními názory autora
- důležité je používání **argumentů** (důkazů či příkladů potvrzujících naše tvrzení) nejde jen o myšlenky autora, ale o skutečnou podporu jeho názoru
- propracovaná logika a argumentace, závěr je vyvozen z argumentů
- typická je promyšlená **kompozice**

Základní znaky	 subjektivnost předkládaných názorů, osobní hodnocení problému kladení otázek, často řečnických snaha o naznačení řešení problému výzvy určené čtenářům (např. aby se nad problémy zamysleli, aby na autorovy názory reagovali – kladně i záporně)
	• argumentace
Slohový postup	• úvahový
Kompozice	 úvod – motivace k volbě tématu, bezprostřední reakce na zadání, tj. na výchozí text stať – zamyšlení nad problémem, předkládání kladů a záporů, argumentů a protiargumentů podporujících či vyvracujících tvrzení závěr – shrnutí problému, zhodnocení kladů a záporů, předložení možného řešení, hledání souvislostí s jiným tématem
Jazykové prostředky	 slovesa označující myšlenkové pochody (např. musíme uvážit, zamysleme se) hodnotící přívlastky obrazná pojmenování, např.: řečnické otázky a odpovědi řečnická oslovení – apostrofy frazémy krátké úderné věty v kontrastu s dlouhými, složitějšími souvětími neukončené výpovědi – apoziopeze vsuvky

Českobrodská 362/32a, 190 00 Praha 9

POPIS

- slohový útvar funkčního stylu prostěsdělovacího, odborného nebo uměleckého
- informuje nás o výsledcích pozorování
- jeho cílem je podat ucelený přehled o pozorovaném předmětu, jevu, osobě, činnosti
- příjemce by měl být schopen na základě předloženého popisu získat o popisované skutečnosti **jasnou představu**
- základem každého popisu je promyšlenost a systematičnost

Základní znaky	 přehlednost obsahová (logičnost a systematičnost, úplnost informací) formální (vhodné členění textu) věcná správnost
	výstižnostsrozumitelnost
Slohový postup	• popisný
Kompozice	 úvod – seznámení s popisovanou skutečností stať – popis jednotlivých částí podle předem stanoveného plánu (např. od celku k jednotlivostem, v určitém směru, podle časové posloupnosti jednotlivých kroků) závěr – shrnutí předkládaných informací, případně zhodnocení popisované skutečnosti
Jazykové prostředky	 spisovný jazyk pestrá slovní zásoba (vhodná slovesa, příslovce) zkratky závorky pro doplňující informace nákresy, obrázky (u maturity se nezapočítávají do rozsahu)

Specifické typy popi	isu objevující se u maturity
Popis prostý	 popis předmětu, místa postup od důležitého k méně důležitému, od nápadného k méně nápadnému
	důraz na názornost
	časté užití přirovnání
	časté užití výstižných přívlastků
	 bohatá slovní zásoba (slovesa)
	 důraz na přesnost, úplnost předkládaných informací
Popis odborný	 v menší míře i postup výkladový
	 hutnost vyjádření
	 přítomnost odborných výrazů – termínů
	 časté užití sloves v trpném rodě
	 častý výskyt vsuvek a výčtů v závorkách pro upřesnění informací
	prostý, nebo odborný
Popis pracovního postupu	 zásadní je časová posloupnost a úplnost jednotlivých kroků činnosti
	 popis jednotlivých kroků lze číslovat
	 častý výskyt příslovcí času
	užití zkratek
	užití číslovek
	užití trpného rodu
	 subjektivně zabarvený popis
Popis umělecký	 důraz na expresivitu a emocionalitu záznamu prostřednictvím
(líčení)	 obrazných pojmenování
	o citově zabarvených slov
	 subjektivně hodnotících výrazů
D • 1	• co popisuje:
Popis osoby (charakteristika)	 vzhled dané osoby – vnější charakteristika vlastnosti, charakter, světonázor popisované osoby – vnitřní charakteristika
	• jak se popisuje:
	 jak se popisuje. pojmenování vlastnosti dané osoby – přímá charakteristika
	 popis jednání dané osoby – nepřímá charakteristika
	 vhodná je kombinace všech uvedených typů – umožňuje
	celistvost pohledu na charakterizovanou osobu
	 v menší míře i postup vyprávěcí a úvahový
	• záznam událostí v časových vztazích (např. popis denního
Popis děje	režimu, popis oslavy Štědrého dne)
	• cílem není vytvořit návod, jak postupovat, ale informovat o
	jednotlivých částech určité činnosti
	důraz na dějovost

ZPRÁVA

- slohový útvar funkčního stylu publicistického, prostěsdělovacího nebo administrativního
- zpráva je informace o tom, co už se stalo typický je proto **minulý čas**
- jedná se o úvar informační (zpravodajský)
- důraz se klade na **objektivitu**, vlastní názor autora je nežádoucí
- obsahuje události tak, že odpovídá na pomyslné otázky:
 - Co se stalo?
 - **Kdy** se to stalo?
 - **Kde** se to stalo?
 - **Jak** se to stalo?
 - **Proč** se to stalo?

	T
	• aktuálnost
Základní znaky	 objektivnost
·	 věcná správnost
	 stručnost
	 výstižnost
	 srozumitelnost
	 informační
Slohový postup	 popisný
	 chronologická
Vomanorios	 tzv. princip obrácené pyramidy – postup od nejdůležitějších informací k méně důležitým v úvodu tzv. perex – shrnující první odstavec zřetelně odlišený od vlastního textu zprávy
Kompozice	 titulek – základní prvek publicistického stylu snaha upoutat pozornost čtenáře výstižnost – věcnost, popisnost, stručnost u delšího textu lze využít i mezititulky
Jazykové prostředky	 neutrální spisovný jazyk minulý čas přímá řeč jako citace 3. osoba slovesná prvky automatizace

Českobrodská 362/32a, 190 00 Praha 9

ČLÁNEK

- jakýkoli slohový útvar řazený k publicistickému stylu
- chápeme jej také jako útvar analytického charakteru, jehož úkolem je informovat o události a současně ji hodnotit
- článek se soustředí na souvislosti, hledání příčin a následků
- zásadní: subjektivní hodnocení autora (je součástí článku)

	• aktuálnost
Základní znaky	 věcná správnost
	 myšlenková ucelenost
	 zaměřenost na příjemce
	• subjektivnost
	 důraz na komunikační situaci a komunikační funkci (snaha
	informovat, přesvědčovat a bavit)
Slohový postup	• informační
	závislá na konkrétním zadání
	 směřování od jednodušších informací ke složitějším
	převážně chronologická
Kompozice	 základním stavebním prvkem je titulek, s ohledem na zadání a komunikační situaci může být i jiný než informující (např. prvky uměleckého stylu)
_	 vzhledem k většímu rozsahu je vhodné zařazení mezititulků
	neutrální spisovný jazyk
Jazykové	 dle typu článku i jazykové prostředky umělecké, hovorové
prostředky	automatizace a aktualizace
	 užívání obrazných pojmenování (metafor, personifikací) a frazémů

Českobrodská 362/32a, 190 00 Praha 9

REFERÁT

- slohový útvar funkčního stylu prostěsdělovacího, publicistického, odborného nebo řečnického
- čtenář je informován o aktuálním dění nebo o něčem, co by ho mohlo zajímat
- odborný referát pojednává o aktualitách daného oboru a vysvětluje dosažené výsledky
- klíčovým východiskem je cílová skupina posluchačů
- může mít podobu psanou, častěji má podobu mluvenou
- důležité body:
 - přehlednost
 - kontakt k posluchačem
 - odkazy na jiná témata
 - jednoduché věty
 - snaha o upoutání pozornosti
 - objektivnost

	• výstižnost
Základní znaky	 uspořádanost předkládaných informací
	objektivnost, neutrálnost
	 relativní úplnost
	 vzájemná souvislost uváděných informací a koherence textu
	(referát není výčtem informací k tématu)
Claba / sand	• informační
Slohový postup	 popisný
	 výkladový (v případě odborného referátu)
	 v menší míře úvahový (např. v závěru při hodnocení)
	úvod – vymezení problému
	 stať – předkládání podrobných informací podle předem
	stanoveného tématu
	 závěr – shrnutí, zhodnocení, vyjádření vlastního názoru
	 v úvodu oslovení posluchačů (cílové skupiny)
Kompozice	 v závěru opětovné navázání kontaktu s posluchači; rozloučení a poděkování za pozornost
<u>-</u>	a podekovani za pozornost
	 neutrální spisovný jazyk
Jazykové	 prostředky řečnického stylu
prostředky	 řečnické otázky a odpovědi
P J	o obrazná pojmenování
	o citace
	 dramatické prostředky pro zdůraznění některých informací
	 oslovení posluchačů – osobní zájmena, ukazovací způsob
	 bohatá slovní zásoba
	 termíny (v případě odborného referátu)

Českobrodská 362/32a, 190 00 Praha 9

FORMÁLNÍ DOPIS

- slohový útvar funkčního stylu administrativního (**žádost, objednávka, stížnost, reklamace, průvodní dopis k petici**)
- slouží k písemné komunikaci mezi jednotlivcem a institucí, případně mezi dvěma institucemi
- sdělení by měla být věcná, přesná, bez subjektivního zabarvení
- snaha o originalitu je nežádoucí
- text by měl být stručný, přehledný a logicky strukturovaný (tomu napomáhají i vynechané řádky mezi jednotlivými částmi)

	 věcná výstižnost
Základní znaky	 objektivnost
·	 srozumitelnost
	 stručnost
	 dodržování formálních pravidel v oblasti struktury a úpravy
	textu
Claba /	• informační
Slohový postup	
	 pevně daná struktura v textu
	o adresy – uvedeny vlevo nahoře, nejdříve adresa odesilatele,
	poté příjemce
	 datace – uvedení místa a data vzniku textu, zarovnané
	vpravo
	 účel komunikace – nevětné vystižení obsahu textu (dříve
Kompozice	jako věc)
	 o slovení, nikoliv pozdrav (Vážený pane)
	 vlastní text strukturovaný do odstavců, zarovnaný doleva
	 zdvořilostní formule (rozloučení, poděkování)
	 vlastnoruční podpis
	 oddělení všech strukturních částí vynecháním řádku
	 neutrální spisovný jazyk
Jazykové	 ustálené fráze (např. zdvořilostní)
prostředky	 prostředky vyjadřující úctu (osobní a přivlastňovací zájmena
prostreaky	s velkým počátečním písmenem)
	· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·

Specifické typy popisu objevující se u maturity	
Stížnost	 vyjádření nespokojenosti odesílatele s nějakou skutečností ve vztahu k příjemci uvedení dalších kontaktních údajů (e-mail, telefonní číslo) užití jazykových prostředků bez citového zabarvení v menší míře postup popisný
Motivační dopis	 autorem je uchazeč o zaměstnání, příjemcem zaměstnavatel hledající zaměstnance přikládá se k životopisu – upozorňuje na to nejdůležitější z životopisu, není jeho převyprávěním obsahuje základní informace o uchazeči informace reagující na inzerované požadavky (důraz na splnění požadavků, upozornění na vlastnosti a schopnosti podstatné pro výkon povolání) pozitivní formule na závěr (zdůraznění zájmu o
Otevřený dopis	vypsanou pozici a připravenost na osobní pohovor) • útvar spíše stylu prostěsdělovacího • od osobního dopisu se odlišuje právě formálními náležitostmi • je určen ke zveřejnění (např. v novinách, na internetu) • v menší míře i postup úvahový